

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku**

za pośrednictwem:

Zakładu Utylizacji Sp. z o.o.

Strona Skarżąca:

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Podmiot zobowiązany:

Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o.
ul. Jabłoniowa 55
80-180 Gdańsk

440/SK/SOWP/2017/SOKBT

SKARGA NA DECYZJĘ ADMINISTRACYJNĄ

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 1 w zw. z art. 50 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako: „p.p.s.a.”) w imieniu Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska (dalej jako: „Stowarzyszenie”) zaskarżamy w całości decyzję odmowną Zakładu Utylizacyjnego z dnia 16 sierpnia 2017 r. (znak: L.dz.2202/DPR-MŁK/2017) w przedmiocie ograniczenia dostępu do informacji publicznej.

Wskutek wydania decyzji odmownej **zarzucamy naruszenie:**

1. art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, w zakresie, w jakim owe przepisy konstytucyjne stanowią podstawę ograniczenia prawa do informacji publicznej, poprzez błędne ograniczenie tego prawa w niniejszej sprawie,
2. art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej jako: „u.d.i.p.”) w zw. z art. 11 ust. 4 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej jako: „u.o.z.n.k.”), w zakresie, w jakim przepisy te stanowią o tym, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu m.in. ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorcy, poprzez błędne przyjęcie, że udostępnienie żądanych przez Stowarzyszenie informacji naruszyłoby tajemnicę przedsiębiorcy,
3. art. 3 ust. 1 pkt u.d.i.p., w zakresie, w jakim przepis ten traktuje o dostępie do informacji przetworzonej, poprzez błędne przyjęcie, że informacje objęte wnioskiem stanowią informację przetworzoną,
4. art. 107 § 1 pkt 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: „k.p.a.”) w zakresie, w jakim przepis ten wśród elementów decyzji wymienia pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania, poprzez uchybienie w postaci braku zamieszczenia pouczenia w decyzji.

Wobec powyższego **wnosimy o:**

- uchylenie decyzji Zakładu Utylizacyjnego Sp. z o.o. z dnia 16 sierpnia 2017 r. (znak: L.dz.2202/DPR-MŁK/2017),
- zasądzenie na rzecz Strony Skarżącej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W dniu 20 czerwca 2017 r. Stowarzyszenie za pośrednictwem poczty elektronicznej złożyło wniosek o udostępnienie informacji publicznej w postaci:

1. *łącznej kwoty nagród wypłaconych w 2014, 2015, 2016 r. w spółce,*
2. *skanów protokołów z posiedzeń zarządu za rok 2016,*
3. *skanów umów/umowy obowiązujących/obowiązującej na dzień złożenia wniosku na wynajem łoża dla VIP na Stadionie Energa Gdańsk,*
4. *łącznej kwoty jaka została poniesiona w 2016 i 2017 na wynajęcie łoża dla VIP na Stadionie Energa Gdańsk.*

W dniu 3 lipca 2017 r. Zakład Utylizacyjny wystosował odpowiedź, w której poinformował, iż zakres informacji ujęty we wniosku obejmuje udostępnienie informacji przetworzonej oraz wezwał Stowarzyszenie do uzupełnienia braków formalnych w postaci wykazania istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, powołując się na art. 64 § 2 k.p.a.

Pismem z dnia 31 lipca 2017 r. Stowarzyszenie wskazało na fakt, iż u.d.i.p. nie przewiduje możliwości pozostawienia wniosku o udostępnienie informacji publicznej bez rozpatrzenia, zaś złożenie wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie wszczyna postępowania administracyjnego, prowadzonego w oparciu o przepisy k.p.a. Jednocześnie podniosło, że do przepisów k.p.a. należy sięgać jedynie w sytuacjach, gdy u.d.i.p. odsyła do ich stosowania, więc w sytuacji odmowy udzielenia informacji publicznej wydawanej w formie decyzji administracyjnej. W związku z tym działanie podmiotu zobowiązanego, tj. wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez wykazanie istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia nie znajduje umocowania w przepisach.

W treści pisma Stowarzyszenie wezwało Zakład Utylizacyjny do niezwłocznego rozpoznania wniosku zgodnie z przepisami prawa – tj. udostępnienia informacji publicznej, względnie zaś wydania decyzji administracyjnej odmawiającej udostępnienia informacji publicznej.

W odpowiedzi, Zakład Utylizacyjny z dniem 16 sierpnia 2017 r. wydał decyzję odmowną w zakresie udostępnienia informacji publicznej objętej wnioskiem z dnia 20 czerwca 2017 r., rozstrzygnięcie uzasadniając koniecznością ograniczenia dostępu do informacji z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa oraz brakiem wykazania przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego w zakresie informacji uznanych przez podmiot za przetworzone.

I.

W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę, iż Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. jest podmiotem zobowiązanym do udzielania informacji publicznej wymienionym w art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p., a informacje objęte wnioskiem Stowarzyszenia z 20 czerwca 2017 r. stanowią informację publiczną. Powyższe stwierdzenia nie zostały zakwestionowane przez stronę skarżoną i nie są one przedmiotem sporu.

A.

Spornym jest natomiast uznanie przez Zakład Utylizacyjny wnioskowanej informacji w postaci łącznej kwoty nagród wypłaconych w 2014, 2015, 2016 r. w spółce za informację przetworzoną.

Informacja publiczna ma charakter informacji przetworzonej w przypadku, gdy podmiot nie posiada jej wprost, a jej opracowanie, na podstawie posiadanych przez podmiot danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, wymaga od podmiotu zobowiązanego użycia dodatkowych sił i środków związanych z intelektualnym zaangażowaniem podmiotu zobowiązanego (np. dokonania analiz, zestawień statystycznych połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych). Przy zakwalifikowaniu wnioskowanych informacji jako informacji przetworzonej zwraca się uwagę na intelektualny charakter pracy. Zdaniem Stowarzyszenia, czynność zebrania danych (w których posiadaniu znajduje się Zakład Utylizacyjny), a następnie zsumowania kwot nagród wypłaconych w latach 2014-2016, a najpewniej wprowadzenia tych danych do programu, który dokona zsumowania nie stanowią jeszcze absorbujących czynności analitycznych, organizacyjnych, a przede wszystkim intelektualnych, prowadzących w rezultacie do powstania całkowicie nowej informacji.

Przyjęcie stanowiska strony skarżącej, zgodnie z którym zsumowanie – wyszukanie - danych stanowiłoby przetworzenie informacji mogłoby przywieść do niebezpiecznych, a zarazem błędnych wniosków, gdyż idąc dalej, można by finalnie przesunąć granicę przetworzenia do punktu, w którym każda czynność pracownika zmierzająca do przekazania informacji wnioskodawcy utożsamiana byłaby z przetworzeniem, co z kolei prowadziłoby do niedopuszczalnych, bezzasadnych ograniczeń konstytucyjnie zagwarantowanych praw.

B.

Nie sposób również zgodzić się z odmową udzielenia informacji objętych wnioskiem w zakresie, w jakim strona skarżąca przyjęła, że informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

Jak zauważył WSA w Warszawie w wyroku z dnia 7 listopada 2014 r. (II SA/Wa 1139/14, CBOSA) zgodnie z ugruntowanym od lat orzecznictwem sądów administracyjnych materię tajemnicy przedsiębiorcy należy badać przez pryzmat przepisu art. 11 ust. 4 u.o.z.n.k., w myśl którego informacja może być uznana za tajemnicę przedsiębiorstwa jeżeli ma charakter techniczny, technologiczny, handlowy lub organizacyjny przedsiębiorstwa, nie została ujawniona do wiadomości publicznej, a także podjęto w stosunku do niej niezbędne działania w celu zachowania poufności. Aby zaś móc w sposób uprawniony mówić o tajemnicy przedsiębiorstwa, przesłanki wymienione w przywołanym przepisie muszą występować łącznie. Niewystarczającą podstawą odmowy udzielenia informacji publicznej jest więc powołanie się na zawarty w umowach zapis poufności danych bez wystąpienia pozostałych przesłanek.

NSA w wyroku z 9 października 2014 r. (sygn. I OSK 267/14, CBOSA) wyraził stanowisko, iż kontrahenci umów cywilnoprawnych zawieranych z podmiotami publicznymi muszą liczyć się z tym, że korzystanie ze środków publicznych w ramach tychże umów (w jakikolwiek sposób lub formie) podlegać może także społecznej kontroli, wykonywanej w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. jest spółką o kapitale objętym w całości przez Gminę Miasta Gdańska, wykonującą zadania publiczne w zakresie utrzymania wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zatem w ocenie Stowarzyszenia nie powinno budzić wątpliwości, że dostęp do umów zawieranych przez Spółkę nie może podlegać ograniczeniom.

Zasadą wyrażoną zarówno w Konstytucji RP, jak i ustawie o dostępie do informacji publicznej jest jawność funkcjonowania władzy – wydatkowania funduszy publicznych oraz wykonywania zadań

publicznych. Dokonując wykładni przepisów należy szczególnie zważać na to, iż art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 2 u.d.i.p., dające podstawę dla ograniczenia dostępu do informacji publicznej mają charakter wyjątkowy i nie powinny być interpretowane w sposób rozszerzający. Niedopuszczalnym jest stosowanie niniejszych przepisów przez podmioty zobowiązane do udzielania informacji publicznej jako swoistego rodzaju zasłony używanej dla wygody, uniknięcia transparentności działań czy stawiania interesów własnych ponad interesem społecznym, a w niniejszej sprawie istnieje obawa, iż taka właśnie sytuacja ma miejsce.

C.

Ponadto zaznaczyć należy, iż decyzja o sygn. L.dz.2202/DPR-MŁK/2017 wydana przez Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. nie jest wolna od uchybień natury formalnej. Nie spełnia ona wymogów ustawowych, jako że zgodnie z art. 16 ust. 2 pkt 2 u.d.i.p. w zw. z art. 107 § 1 pkt 7 k.p.a. Decyzja powinna zawierać pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania. Decyzja wydana w niniejszej sprawie przez Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o. nie zawiera tego elementu.

W związku z powyższym, skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Załączniki:

- *odpis skargi,*
- *wydruk KRS,*
- *statut.*